

Sygn. akt XI Ka 725/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Sędzia SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r.

sprawy S. L.

obwinionego z art. 98 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 PRD

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 21 maja 2013r. sygn. akt II W 1432/12

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę obwinionego S. L. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A.- Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 516 (pięćset szesnaście) złotych 60 gr tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oskarżyciela posiłkowego z urzędu wykonanego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt XI Waz 725/13

UZASADNIENIE

S. L. obwiniony został o to, że:

W dniu 15 września 2012r. o godz. 7.40 w miejscowości K. gmina Ż., województwo (...) na gruncie ornym kierując ciągnikiem rolniczym marki U. (...) nr rej. (...) z przyczepionym pługiem nie zachował szczególnej ostrożności i stworzył zagrożenie w ruchu lądowym w ten sposób, że podczas wykonywania manewru cofania nie upewnił się, że za pojazdem znajduje się ciągnik rolniczy marki U. (...) nr rej. (...), w którym przebywał H. S. i doprowadził do zderzenia z tym pojazdem,

tj. o czyn z ***art. 98 § 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 PRD***

Wyrokiem z dnia 21 maja 2013 roku Rejonowy w Puławach obwinionego S. L. uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. Z. kwotę 221,40 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oskarżyciela posiłkowego.

Określił, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, który zaskarżył orzeczenie w całości na niekorzyść obwinionego.

Na podstawie art. 109 k.p.s.w. w zw. z art. 438 pkt 1 kpk powyższemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 98 kw w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, poprzez błędną wykładnię przepisów i przyjęcie, że S. L. nie ponosi odpowiedzialności za wykroczenie ze względu na miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, jak również nie rozważenie zagadnienia zagrożenia bezpieczeństwa pokrzywdzonego H. S. zaistniałego w wyniku czynu obwinionego.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący słusznie podnosi, że Sąd Rejonowy dokonał błędnej interpretacji przepisu art. 98 kw, a co za tym idzie niezasadnie uznał, iż wykroczenie z art. 98 kw nie może zostać popełnione na polu. Miejscem omawianego wykroczenia jest miejsce verba legis „poza drogą publiczną, strefą zamieszkania i strefą ruchu”. Nie jest jasne, czy chodzi o każde miejsce, czy tylko o takie, gdzie odbywa się ruch. Wykładnia językowa nakazywałaby jednak przyjąć, że chodzi o każde miejsce, w którym porusza się pojazd. W doktrynie stwierdza się, że jest nim każde miejsce poza drogą publiczną i wymienia się m.in. pole, na którym prowadzony jest traktor (J. Bafia (w:) J. Bafia, D. Egierska, I. Śmietanka, Kodeks wykroczeń..., s. 290). Zasadnie skarżący powołuje orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2000 roku w sprawie V KKN 445/00, według którego norma karnoadministracyjna zawarta w przepisie art. 98 k.w. świadczy dobitnie o tym, że ustawodawca, pod groźbą ukarania za wykroczenie, nałożył na prowadzących pojazdy obowiązek przestrzegania zasad ruchu wszędzie tam, gdzie pojazdy się poruszają. Nie ulega przy tym wątpliwości, że pole jest miejscem dostępnym dla ruchu takich pojazdów jak ciągnik rolniczy i miejscem, gdzie taki ruch się odbywa.

Apelujący również zasadnie wskazuje, iż Sąd Rejonowy w ogóle nie zajął się kwestią dotyczącą zagrożenia bezpieczeństwa innej osoby, stanowiącą jednak znamię wykroczenia z art., 98 kw. Okoliczność ta wymagała rozważenia i poczynienia stosownych ustaleń zwłaszcza w świetle uznanych za wiarygodne zeznań pokrzywdzonego (vide k. 49 akt)

Powyższe uchybienia wskazane w uzasadnieniu apelacji, spowodowały konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy S. L. do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy przeprowadzi w całości postępowanie i wyeliminuje stwierdzone uchybienia.

Przede wszystkim Sąd Rejonowy, dążąc do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy oraz ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzenia, przeprowadzi dowody osobowe, szczegółowo przesłuchując świadków oraz obwinionego, oczywiście jeżeli nie skorzysta on z przysługującego prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i udzielenia odpowiedzi na zadane pytania. Zebrany materiał dowodowy podda wszechstronnej analizie i ocenie stosując reguły zawarte w art. 7 kpk i art. 4 kpk w zw. z art. 8 kpw, w oparciu o który poczyni prawidłowe ustalenia faktyczne. Dokona również właściwej oceny prawnej zachowania oskarżonego.

W razie potrzeby swoje stanowisko uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 82 § 1 kpw.